

КРАЧУНЪ И МАЛЧО ВЪ СОФИЯ

ПОБЕДА

- Ето го апаша! Малчо, дръжъ!
- Само да го пипнемъ този хъшъ!
- Орденъ ще получимъ! Азъ си зная!
- Гледай го, — ще падне тамъ на края...
- Ей, момче! Я стой бре! Спри се тамъ!
- Спри се и предай се кротко намъ!
- Ако паднешъ — майка ти ще плаче!

Но апашътъ да се спре не рачи!
 Тича бързо дяволскиятъ синъ,
 скача керемиди и коминъ,
 сякашъ че е въ нѣкакво игрище...
 Малчо разядосанъ скърца зжбъ:
 — Хайде, приближава! Онзи ржбъ
 пжтя му нататъкъ ще заприщи!

Но що стана? Стой бре! Я го вижъ ти!

Напраздно Малчо и Крачунъ търчатъ!
 Не могатъ съ нищо вече да го спратъ.

Съвсемъ не се шегува оня братъ:
 той бѣше пѣргавъ като акробатъ.